

ringen i 2002 besluttede at fjerne 2 ugers fædreorlov for til gengæld at øge barselorlovens længde og det jo på trods af, at orloven rent faktisk blev brugt og var en rimelig succes.

Et af argumenterne for at fjerne fædreorloven var, at man ikke skulle tvinge fædrene til at passe deres børn, for det ville nemlig ikke gavne børnene spor og heller ikke mødrene, der skulle trækkes med en sur mand. Man kunne også vende den om og sige, at det heller ikke gavner hverken børn eller fædre at skulle trækkes med en sur kvinde. Men heldigvis vil jeg så sige efter debatten i dag, at retorikken har ændret sig.

For Kristendemokraterne er det vigtigt, at vi ikke tænker de to køn adskilt, når vi taler om ligestilling, arbejdsmarked, barselmulighed og familie. Vi mener stadig væk, som vi hele tiden har sagt, at det ikke er vores opgave som politikere, i hvert fald ikke Kristendemokraternes opgave, at blande os i, hvordan folk vil arrangere sig, hvordan familien ønsker det.

Men det er selvfølgelig vores opgave at diskutere de rammer, som vi sætter op omkring familiernes muligheder og familiens trivsel. Og det handler jo om løn under barsel, om ligeløn, pensionsmuligheder, fleksible arbejdstider, men det handler så sandelig også om tid til børn, tid til børn for både far og mor.

Vi har jo hørt flere sige i dag, at børn har gavn af en tæt kontakt til både mor og far, og vi er selvfølgelig optaget af, at det, som barnet har brug for og gavn af, også er noget, vi fastholder og har fokus på. Derfor er det også interessant at spørge, hvad årsagerne er til fædrenes manglende brug af barselorloven, når nu vi synes, det er gavnligt for børn at have en tæt kontakt til deres far såvel som deres mor.

Vi har en enorm uudnyttet omsorgsreserve i mændene. Vi taler om deres ikkebrugte omsorgsdage, den ubrugte barselorlov, barns første sygedag, ferie osv., osv. Jeg er overbevist om, at mange mænd i Danmark rent faktisk godt kunne tænke sig mere tid til deres børn, men afholder sig fra det af flere grunde.

Det, jeg synes er vigtigt, og som også en del af debatten jo har båret præg af i dag, er jo at se på de barrierer, der er i vores samfund eller i vores kultur, som er med til at fastholde et bestemt barselmønster.

Derfor synes vi også, at det er dér, vi skal gå ind og se, hvor barriererne er, og hvordan vi kan være med til at nedbryde de barrierer. Derfor vil vi heller ikke i dag sige, at det skal være et lov-

krav, at manden får 3 måneder af barselorloven, der bortfalder, hvis den ikke bruges.

Jeg kan så se ikke kun i forslaget til vedtagelse fra regeringspartierne og Dansk Folkeparti, men også af ligestillingsministerens indlæg, at der nu skal sættes en undersøgelse af arbejdskulturens betydning for mænds brug af barselorlov i gang. Det synes jeg er et rigtig godt initiativ, som jo også er med til at vise, hvilke barrierer det er, vi taler om.

Et af de tiltag, som Kristendemokraterne flere gange har haft på dagsordenen og også har ønsket at arbejde for, er en central barselfond, fordi det også kan være med til at bringe nogle af de barrierer, der er, ned. Det er jo vigtigt, at man ude på arbejdspladserne ikke kun økonomisk, men også i virksomhedernes planlægning regner med, at både mænd og kvinder tager del i en barselorlov.

Derfor skal vi ind og se på barriererne og de muligheder for at kunne være med til at ændre den kultur, der kan være, ikke kun samfundsmæssigt, men sandelig også på arbejdspladserne, for at vi kan få et skred i udviklingen og også nogle ændringer til gavn for familien, både for mand, kvinde og barn.

Det er dog vigtigt, synes jeg, til sidst at sige, at det ikke er nok for Kristendemokraterne, at forældre kan være borte fra arbejdsmarkedet i en periode, mens børnene er bittesmå. Det er altså også den almindelige dagligdag, mens de vokser op, som er med til at gøre forskellen.

Derfor er det vigtigt, at vi også i længere perspektiv, mens børnene vokser op, stiller spørgsmål om arbejdskultur, stiller spørgsmål om ligestilling, men også forholder os til den udfordring, vi alle står i, nemlig en bedre sammenhæng mellem familieliv og arbejdsliv.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så er det fru Anne Grete Holmsgaard som ordfører for forespørgerne.

Jeg beder de nytilkomne medlemmer om at forholde sig i ro, mens fru Anne Grete Holmsgaard har ordet. Der skal være ro!

Kl. 15.25

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Tak, hr. formand.

Jeg synes faktisk, det har været en tankevækkende debat. Jeg synes, det er fremgået ret klart, at højre side af Folketingssalen ikke rigtig kan finde ud af at anerkende unge mænd som selvstændige individer i forhold til deres børn. Det